

El rei estava enamorat de la Sabrina, una dona de vaixa condicio a la que havia combertit en la seva última esposa. Una tarda, mentres el rei era de cacera, arribà un misatge per avisra de que la mare de la Sabrina estava malalta.

Tot hi que estava prohibit fer serbir el carruatge personal del rei, infraxió que es pagava amb el cap, Sabrina va pujar al carruatge i va córrer al costat de la seva mare.

Al seu retorn, el rei fou informat de la situacio:

- No es maravellosa? – va dir -. Això és amor de beritat. No li a importat jugarse la vida per cuidar de la seva mare. És maravellosa !

Un altre dia, mentres Sabrina estava assentada al jardí de palau menjant fruita, arribà el rei. La prinsesa el saludà i després feu una caixalada a l'últim préssec que quedava al sistell.

- Semblen vons! – va dir el rei.

- Ho són – va dir la prinsesa.

I allargan la mà, li cedí al seu estimat el seu préssec.

- Quan que m'estima! – comentà després el rei -. Renuncià al seu propi plaer per donar-me l'últim préssec de la sistella. No és fantàstica?

Passaren els anys i, no se sap per què, l'amor i la pasió van desaparèixer del cor del rei. Assentat al costat del seu amic més íntim, li deia: "Mai es ba cumpurtar com una reina. No va desafiar la meva prohibició utilitzant el carruatge? És mes, recordo que una vegada em va donar de menjar fruita mossegada".

Si el que veus s'ajusta a mida amb la realitat que et convé més... ...desconfia dels teus ulls!